

JUMALATEENISTUSED PÜHAPÄEVITI KELL II

02.08 Jutlus: Tõnu Lehtsaar. Leivamurdmine

09.08 Jutlus: Erkki Laul

16.08 Jutlus: Raul Rosenvald

23.08 Jutlus: Kaarel Adamson

30.08 Jutlus: Leho Paldre

Kogudus loeb (järg)

Jumala igatsus on, et KÕIK maa- ilma inimesed elaksid Kristuse kogudusena – nii nagu karjuse igatsus on, et kõik lambad püsiks tema ligi ega eksiks metsa, hundile kergeks saagiks. Aga kui karjus plaanib oma lambad viimaks pannile saata, siis Jumala AINUS eesmärk meiega on meie endi jätkusuutlik vaimne ja kehaline tervis. Seda ei maksa kunagi unustada. Ei mingit panni ega muud egotriippi. Ka jumalarahva elus on ränki raskusi – lihalik inimene on väeti ja alati tundub, et mujal on rohi rohelisem. Aga nagu Peetrus ütles: „Issand, kuhu mujale on meil minna?“ Hoiame Piiblist kinni, loeme ja hoiame palves selle mõtet ja mitte ainult sõnu – täpselt nagu tegi Jeesus, meie vend. Siis oleme hoitud nii hästi, nagu see siin saatana valitsetud maailmas üleüldse võimalik on. Parimal võimalikul viisil.

ERITEATED

3.–6.08 Nuutsakul Kolgata **noortelaager „Usukindlus“**
11–26aastastele, teretulnud on ka kõik sõbrad.

Pastor Leho Paldre on
puhkusel 23.07–20.08.

Pastori kohusetäitjad on
23.07–9.08 Ilmar Roosimaa,
10.–20.08 Siim Kork.

PEREKONDLIKUD TEATED

Laulatused

2.07 Bilis Kleins ja Ardžuna Bresovskaja (Kolgatal)

4.07 Andreas Valk ja Lisete Roosimaa (Kolgatal)

Matus

Issand kutsus pärast pikka haigust igavesse koju koguduse õe Maris Šimko (3. märts 1987 – 8. juuni 2026). Maris uskus ja tunnistas Jeesust. Tema soov oli: „Ärge olge kurvad nagu need, kellel ei ole lootust“ (1Ts 4).

Address: Veski 40, Tartu 50409
Telefon: 5558 7098
E-post: pastor@kolgata.ee
Koduleht: www.kolgata.ee
Facebook: Kolgata kogudus
youtube.com/KolgataKogudus

LHV: EE11 7700 7710 0114 3596
SEB: EE34 1010 1520 0181 0001
SWED: EE66 2200 2210 1817 7924
Saaja: Tartu Kolgata Baptistikogudus
Selgitus: Annetus

Uudiskirja toimkond
Mare Sumberg
Kujundas
Küllli Prillop
Leho Paldre
Kerli Valk

August 2026 • Kolgata kogudus
UUDISKIRI



Kogudus loeb

Laagrimõtteid Juhan Javošilt



Hirmus palju on praegu niinimetatud NEET-noori, kes on sulgunud kodu seinte vahele, ei õpi ega tööta, ei suhtle päris inimestega ega tunne end ligilähedaltki hästi. Enamikku neist kägistab ka ekraanisõltuvus nii rängalt, et ime, et kehal jätkub sitkust veel vastu pidada. Pole ka lohutust, et see on mööduv ealine iseärasus, nii nagu „vana hea“ teismeliste ustepaugutamine. Inimkond pole selle salakavala deemoniga oma ajaloos varem kokku puutunud. Mis edasi saab, on suur küsimärk.

Mu abikaasa Leelo kuulis hiljuti koolitusel väärt mõtet: noorte sassis psüühika aluspõhjus pole mitte ekraanid, vaid hoopis pealerulliv individualismi vaim – iga pere rabeleb omaette, raskuste puhul ei leia laps julgustust ega juhatust eri vanuses sõprade tugivõrgustikult väljastpoolt oma kitsast pereringi. Puudub puhversüsteem, mis päästaks uppumast saamatumad vanemad ja tundlikumad lapsed. Ehkki see oli läbinisti ilmalik koolitus, on sõnum tegelikult vaimulik: kogudus loeb!

Mina võtan koguduse laagrisse alati arvuti kaasa, lootuses näpistada töötunde. Ent peaaegu kunagi ei raatsi seda välja võtta, sest nii palju huvitavat räägitakse kogu aeg. Mõni teine ei saa kuidagi tulema palliplatsilt või järvest. Kes kus nurgas, kõik marineerume need päevad samas laagri – koguduse – mahlas. Vanade elutarkus kandub loomulikult moel noortele ja noorte elujõud vanadele. Pole vaja pedagoogidele ja arstidele nii palju raha kulutada. Ja mis peamine, koguduse puudumist nemad korvata ei suudagi. Kogu moodsast tulevargist hoolimata.

Järgneb viimasel leheküljel





Nõnda nagu mina
teid olen armastanud,
armastage teiegi
üksteist!
(Joh. 13:34)

Avo ja Liivi KULDPULM

**Kuidas te teineteist leidsite,
milline on teie kahe kohtumise
ja tutvumise lugu?**

Avo: kui tulin Kolgatale ülikoolis käimise teisel aastal, jäi mulle kohe silma üks tütarlaps. Mind võeti koguduses ka teiste noorte poolt vastu väga armastusrikkalt, aga kõige erilisem oli ikkagi see, kui sain veidi juttu rääkida Liiviga. Peagi selgus meie ühine luulehuvi. Sageli kutsus Liivi ema mind koos teiste noorte ja ka vanemate koguduseliikmetega oma koju lõunale. Suhtlemine Liiviga muutus aina tihedamaks, kuni mulle tundus, et nüüd on käes õige aeg: tegin teda koju saates tema koduukse ees talle abieluettepaneku. Tol ööl ma peaaegu ei maganud, peas üha mõte: kas tõesti saab see võimalikuks?

Liivi: Mulle tuli abieluettepanek üllatusena ja palusin mõtlemisaega. Palvetasin ja otsisin Jumala tahet, kuni saabus rahu ja selgus.

**Kuidas olete abielu jooksul oma
lastele edasi andnud usku Jumalasse
ja kristlikke väärtusi?**

Usku Jumalasse ja kristlikke väärtusi oleme edasi andnud eelkõige isikliku eluga. Meil mõlemal oli koguduses ülesandeid ja alati võtsime lapsed kirikusse kaasa.

Liivi poolt lisandus õhtuti piibli-lugude ja muude kristlike lugude ette-lugemine ning õhtupalve. Oluline on, et lapsed kogeksid ise palvevastuseid. Alati lubasime lastel tuua oma sõpru meie poole koju. Nii oli meil kogu aeg ülevaade, kellega nad suhtlevad. Kõik lapsed käisid pühapäevakoolis ning osalesid hilisteismelistena noorte-töös. Suur kingitus on, et meie kodu ja töökoht on olnud samas majas. See tugevdas laste turvatunnet ja sidet meiega. Aga kokku võttes peame ütleva: on ülisuur Jumala arm, et kõik neli last ja nende abikaasad on kristlased.

**Mis on aidanud teil 50 abieluaasta
jooksul hoida omavahelist üksmeelt?**
Üksmeelt meie kahe suhetes on aidanud hoida algusest peale kindel otsus, et oleme teineteisele truud. Ning tuleb kohaneda teise poole puudustega. Liivi on perekeskne, Avo on töö- ja visioonikeskne. Koos läbitud eluraskused on meid teineteisele lähendanud. Jumala abiga oleme hakkama saanud. Tagasi vaadates näeme rohket Jumala juhtimist ja hoolitsust meie elus. Ja lõpuks: armumise tuline leek muutub elu jooksul pidevalt hõõguvaks süte-tuleks, mis soojendab iga päeva ka pärast kuldpulma.

Avo ja Liivi Rosenvald



Sina oled lisanud rahvast, Issand,
oled näidanud oma au, oled laiendanud
maa piirid.
(Js 26:15)

Jumal lisas kogudusse üksteist meest-naist

**Koguduse laager lõppes 12. juulil
suure pidupäevaga:**

**ristimises tunnistasid 10 meest-naist
oma isiklikku usku Jeesusesse kui
Päästjasse ja Issandasse ning
õnnistasime nad koguduseliikmeks.**

Raimond Saar (20) hakkas seitse aastat tagasi jalgpalli-sõbra kutsel käima juunioride õhtutel, paar aastat tagasi võttis Jeesuse oma ellu vastu.

Eda Lüpsik (36) tuli kevadel Alfasse uskliku tuttava kutsel, kes arvas, et see võiks teda aidata. Alfa väljasõidul koges Eda päästet vaimulikus mõttes, aga mitmel moel ka tervise osas – ka asjades, mida arstid pidasid elu-aegseks.

Ranno Lall (47), elukutselt kauaaegne päästja. Mullu elukriisis hakkas kolleeg jagama talle evangeeliumi, algul see Rannot ei huvitanud, ent siis hakkasid nad koos Piiblit lugema, Ranno tuli teenistustele ja Alfasse, kevadel sai päästetud.

Pille Riin Kiis (16) teadis lapsepõlvest midagi kristlusest, pikema haiguse ajal hakkas telefon ette viskama kristlikke videosid, Pille Riin tegi üksinda pääste-palve ja andis oma elu Jeesusele. Kolme päeva pärast ka haigus kadus.

Eliisabet Valk (15), koguduse peres kasvanud neiu, palus 12aastaselt Jeesuse täielikult oma ellu ja koges Jumala abi, nüüd astus ristimises järgmise ususammu.

Madis Lokko (19), koguduse peres kasvanud noormees, tegi pöördumis-palve juba 6aastaselt, käesoleva aasta algusest tundis Jumala kutset kogudusega liituda, sest „kogudus on kõige lähem paik Jumalale maa peal“.

Ardžuna Kleins (30), nelja väikese lapse ema, pöördus eluraskustes Jumala poole, tegi koos Jeesusega selge piiri mineviku ja maailmaga, koos Jumalaga on taastunud mitmed lähisuhted.

Martti Altok (36) elas usukauget ja enesekeskset elu, külastas paar aastat tagasi Kirikute Ööl ka Kolgatat, see jäi südamesse; kui käesoleva aasta alguses tundis Jumala kutset, siis tuli Alfasse, hakkas kuulama Pereraadiot, ühel hetkel andis oma elu Jeesusele: see oli uus algus.

Kaia (51) ja **Mati** (62) **Arulepp**, kelle poeg tuli klassivenna kutsel 8 aastat tagasi Kolgata üritustele, käisid algul tal laagris järel, paari aasta pärast jäid ka ise laagrisse; aastate jooksul tekkis suurem huvi. Kaial oli luterliku tausta kaudu üldist usku, palvekogemusi, isikliku usuni jõudis tasapisi. Mati oli teadlase-keemikuna ateist-materialist, tema jaoks oli esimene suur pööre paar aastat tagasi uskuda Jumalasse, nüüd hiljuti aga teine suur pööre meeleparanduse ja lunastuse vastuvõtmisega.

Koguduseliikmeks õnnistasime ka **Lilija Maksimtšuki** (37), kes seni oli Valga vene baptistikoguduse liige.

Pastor Leho Paldre